Dosarul nr. 4-3509/2023
4-23154443-12-4-31102023

HOTĂRÂRE
în numele Legii

14 martie 2024 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Victoria Onica

examinând în ședință publică cauza contravențională intentată în privința lui Pascal Andrei, a.n. *****, IDNP *****, care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art.318 alin.(1) Cod contravențional,

c o n s t a t ă

Potrivit procesul-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale nr.176-3090/2018 din 26 septembrie 2023, Pascal Andrei, este învinuit de faptul că, având calitatea de debitor nu execută intenționat și se eschivează de la executarea documentului executoriu. Astfel, acțiunile lui Pascal Andrei, au fost calificate în baza art.318 alin.(1) Cod contravențional.

Procesul contravențional, pornit în privința lui Pascal Andrei, în temeiul art. 421 alin. (3) din Codul Contravențional, a fost remis de către agentul constatator spre examinare instanței de judecată.

Agentul constatator, executorul judecătoresc Grigore Stoian, în ședința de judecată, nu s-a prezentat, procedura de citare legală în privința acestuia fiind respectată, a solicitat examinarea în lipsă.

Contravenientul, Pascal Andrei, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată.

Ținând cont de circumstanțele enunțate și conducându-se de prevederile art. 455 alin. (3) din Codul Contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind materialele cauzei, instanța de judecată va admite demersul executorului judecătoresc, Grigore Stoian de atragere la răspundere contravențională a lui Pascal Andrei pentru săvârșirea contravenției prevăzute la art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii

contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În conformitate cu art. 7 din Codul contravențional, persoana pate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Instanța de judecată constată că, conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 176-3090/2018 din 26 septembrie 2023, încheiat de către executorul judecătoresc Grigore Stoian, corespunde prevederilor art. 443 din Codul Contravențional, totodată, careva elemente sau împrejurări care ar condiționa declararea nulității acestui proces-verbal, nu au fost constatate.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din Codul Contravențional, sânt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Totodată, în temeiul art. 442 alin. (1) din Codul Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Actele cauzei atestă că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 176-3090/2018 din 26 septembrie 2023, Pascal Andrei, este învinuit pentru neexecutarea intenționată și eschivarea de la executarea documentului executoriu, emis de Judecătoria Soroca, sediul Central la 17.07.2018 privind încasarea din contul lui Pascal Andrei în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL, a datoriei în sumă totală de 33.804,58 lei.

Astfel, pentru neexecutarea documentului executoriu emis Judecătoria Soroca, sediul Central din 17.07.2018, tergiversarea intenționată a executării hotărârii judecătorești, acțiunile lui Pascal Andrei, au fost calificate conform prevederilor art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Potrivit art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale.

Iar, conform art. 11 lit. a) din Codul de Executare, sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod: titlurile executorii eliberate de instanța de judecată în condițiile legii.

Agentul constatator Grigore Stoian, în calitatea sa de executor judecătoresc, de la momentul primirii executării documentului executoriu și până la data încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, i-a adus la cunoștință de nenumărate ori făptuitorului despre obligațiunea de a executa hotărârea judecătorească, acțiuni care în final nu s-au soldat cu un rezultat scontat.

Acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc în vederea executării hotărârii judecătorești, dar și vinovăția făptuitorului Pascal Andrei, sunt confirmate în tot și se dovedesc inclusiv prin multitudinea înscrisurilor prezentate de executorul judecătoresc în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În plus, instanța de judecată va face o remarcă asupra faptului că, deși Pascal Andrei prin explicația din 27.03.2023 s-a obligat să i-a legătura cu executorul judecătoresc, ultimul nu și-a respectat obligațiile asumate. (f.d.41).

În acest sens, toate probele examinate în cumul cadrul ședinței de judecată dovedesc fără echivoc vinovăția lui Pascal Andrei în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Instanța de judecată va menționa că, latura subiectivă se realizează prin intenție directă sau indirectă. În ambele cazuri făptuitorul își dă seama că acțiunea atinge atât interesul public, cât și drepturile, interesele ocrotite prin lege ale persoanelor fizice și juridice și creează o stare

de pericol pentru buna desfășurare a activității autorităților publice. Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată oral sau în scris și prin ne întreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că hotărârea nu este corectă etc.

De asemenea, latura subiectivă se manifestă prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

La caz, instanța de judecată stabilește că, debitorul Pascal Andrei, o perioadă de timp, nu a întreprins nici o acțiune în vederea executării hotărârii instanței de judecată.

Mai mult, deși a fost citată și somată de a se prezinte la biroul executorului judecătoresc Grigore Stoian (f.d.33, 48-52) și aplicate măsuri asiguratorii pe bunuri mobile și imobile și pe mijloace bănești, interdicții și restricții la înstrăinarea bunurilor (f.d.12, 14-16,), Pascal Andrei, nu și-a onorat obligațiunile, eschivându-se în continuare de la executare a hotărârii instanței de judecată.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat de mai multe ori încălcarea articolului 6 §1 din Convenție și articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenție în cauzele care vizau chestiuni similare ca și în prezenta cauză (a se vedea Prodan c. Moldovei, nr.49806/99, §56 și 62, CEDO 2004-III (extrase), Olaru și alții c. Moldovei, citată supra, § 41, dar și alte hotărâri cu conținut asemănător).

În plus, pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești, tot Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat de nenumărate ori statul Republica Moldova, situații de fapt care nu au fost luate în considerație de către debitorul Pascal Andrei.

În circumstanțele constatate, instanța de judecată consideră că Pascal Andrei, nu poate invoca careva fapte sau argumente care ar convinge instanța și să ajungă la o concluzie privind nevinovăția acestuia în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional, cu atât mai mult că nici nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru a prezenta careva probe pertinente și concludente care să-i justifice acțiunile/inacțiunile care ar fi stat la baza neexecutării hotărârii instanței de judecată.

La aplicarea sancțiunii contravenționale, instanța de judecată ține cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei, cât și de circumstanțele atenuante și cele agravante.

La fel, necesită de ținut cont și de scopul legii contravenționale, care constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În acest sens, instanța de judecată nu reține careva circumstanțe care ar atenua răspunderea lui Pascal Andrei, ci deopotrivă va face mențiune asupra faptelor contravenientei manifestate prin continuarea unui comportament necorespunzător, ilicit, chiar și în urma somațiilor repetate, care pot fi raportate la circumstanțe agravante.

Soluționând cauza contravențională, instanța de judecată a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, a

evidențiat la fel circumstanțele care dovedesc vinovăția lui Pascal Andrei, iar ca consecință, în urma aprecierii probelor cercetate în ședință raportate la prevederile legale instanța de judecată stabilește ca fiind dovedită în tot vinovăția lui Pascal Andrei în neexecutarea obligațiilor prevăzute de codul de executare, pentru care faptă și va fi recunoscut vinovat și, corespunzător, supus răspunderii contravenționale pentru contravenția prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional.

Din raționamentele expuse, instanța de judecată concluzionează asupra vinovăției lui Pascal Andrei și i se aplică sancțiunea contravențională cu amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1), pct. 1) lit. b) și alin. (2), art. 421, art. 460, art. 462 din Codul Contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e

Pascal Andrei, a.n. *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul Contravențional și i se aplică sancțiunea contravențională cu amendă în mărime de 30 (treizeci) unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art. 34 alin. (1) din Codul Contravențional, constituie 1500 (una mie cinci sute) lei.

Se comunică lui Pascal Andrei că, în corespundere cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul Contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale și, în așa fel, se va considera că sancțiunea amenzii a fost executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița